

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' εδρα πάλιν αι' Αθήναι

Χίλια δεκτακόσα δεγδοήντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρῶμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνῃ,
κι' ὅταν ἔχω ἐξουκνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὄσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾶς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τετάρτια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἑμὲ.
Μὲς' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμῆος μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὁποῖος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μὰς μέλει.

Τοῦ Δεκεμβρίου εἴκοσι μιὰ,
πικνοῦ γαλήνη καὶ νηνεμία.

Ποῦν το ἑκατὸ
σήμερα κρατῶ.

Ὡρα καλὴ
εἰς τὴ Βουλὴ.

Ὁ Θεωρῆς ῖμιλει
μὲ ὄρεξι πολλή.

Ἐφύγατε, πατέρες μας χρυσαί, 'στ' ἀρχοντικά σας
κι' ἀφήσατε τὰ σάλια σας καὶ τὰ ποτοῖγάρὰ σας
ὡς σεβαστὴν ἀνάμνησιν 'στὰ ἱερὰ τεμένη,
καὶ ἡ πατρίς σας εὐλογεῖ κατευχαριστημένη.
Καὶ οἱ κλητῆρες τῆς βουλῆς παστρεύουν τόσαις ῖμέραις,
ἀλλὰ δὲν ἔχουν παστρεμὸ τῶν βουλευτῶν ἢ λέραις.

Πάει λοιπὸν καὶ ἡ βουλὴ... Τί θρίκμβος μεγάλος!
δὲν ῖμῖποροσ ὁ Χαρίλαος κανένα νὰ μοῦ πάρῃ,
καὶ τώρα ὁ ταλαίπωρος μοῦ λέγει ἕνας κι' ἄλλος
πῶς σιταρήθραις κυνηγᾷ incognito 'στὴ Βάρη.
Ποῖός θάλεγ' οἱ ἐννέα μου πῶς θὰ μοῦ γίνουιν τόσοι;...
σὶορ Τσιγγρέ, βοῖθθα με, κι' ὁ νοῦς μου θὰ φουιντώση.

Καὶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ χαρτινῶν μεγάλη χύσις...
θὰ εἶναι ἴσως βουλευτῶν λησμονημένοι λόγοι,
ἀλλὰ τὸ πιθανότερον νὰ εἶναι κι' ἀπαιτήσεις
διορισμῶν καὶ παύσεων διὰ τὸ σκυλολόγι.
'Ανοίξετε παράθυρα καὶ πόρταις πέρα πέρα
νὰ φύγ' ἡ βόχα ἢ πολλὴ μὲ τὸν βαρὺ ἀέρα.

Πάει λοιπὸν καὶ ἡ βουλὴ... καὶ τώρα ξαπλωμένος
μὲ μιὰ σουμάδα χλιαρὴ τὰ χεῖλη ἄς ὄροσίσω,
κι' ἔμπρὸς εἰς τὸν καθρέπτη μου δαφνοστεφανωμένος
τῆς ἀσπραῖς φαβορίταις μου ὀλίγον ἄς κτενίσω.
'Αλήθεια εἶμαι μᾶττορης 'στοὺς ψήφους καὶ τεχνίτης...
parole d'honneur... δὲν μοῦφυγε οὐδὲ ὁ Κρεστενίτης.

'Ἄλλ' ὁμως καθαρῖσετε καὶ τῆς βουλῆς τὸ βῖμα,
ποῦ τῆς Τουρκίας ἔγινε βαθὸ καὶ μυῖρον μνημα,
ποῦ ἀπ' ἐδῶ κατέσφαξε ὁ Θεωρῆς τὸν Τοῦρκο,
καὶ πόδια τὸ ἐπάτησαν χωμένα μὲς 'στὸν βοῦρκο.
Μὰ καὶ τὸ Προεδρεῖον τῆς σκουπίσετε λιγάκι,
καὶ στήσετε γιὰ σύμβολον τὴ σκούφια τοῦ Ρικᾶκη.

Πάει λοιπὸν καὶ ἡ βουλὴ, ποῦ ῖθῖλωνε τὸν νοῦ μας,
καὶ τῶρ' ἄς παῖξωμεν οὔτοσ μὲ τὸν Δημητρακάκη,
καὶ χάριν τῆς υγιείας μας καὶ χάριν τοῦ στρατοῦ μας
ἄς κάμωμεν 'στὰ σύνορα κανένα ταξειδάκι.
Πρέπει κι' ἔμεις ν' ἀρχῖσωμεν ὀγρήγορα ταξειδῖα...
καὶ ὁ Τρικούπησ ἄλλοτε μὰς ἔκανε τὰ ἴδια.

Πηγαίνετε εἰς τὸ καλὸ, ἀγαπητοὶ πατέρες...
γιὰ σὰς τὸ ἔθνος πάντοτε περνᾶ χρυσαῖς ῖμέραις.
Πηγαίνετε 'στὸ διάλογο, ὡ βουλευταὶ τοῦ κράτους,
κι' ἂν πρέπει ἀπὸ σὰς; πολλοὶ ν' ἀδειάζουν ἀποπάτους,
κι' ἂν γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ποτὲ δὲν συγκινησοθε,
ἀλλ' ἀναγκαῖα συμφορὰ τῶν Πανελλήνων εἴσοθε.

Ἐξήντα πέντε κι' ἑκατό... τί ψήφῶν ἀφθονία!
ἐν τούτοις ἐτελείωσε καὶ τούτος ὁ μελας,
κι' ἄς ἴδωμεν τί γίνεται καὶ ἡ Μακεδονία,
ὁ πόλεμος, τὸ σ τ ἄ τ ο υ ς κ ὅ δ' καὶ ἡ πατρίς Ἑλλάς.
Κι' ἄς μάθωμεν ποῦ ῖρίσκονται καὶ τὰ τῆς Ἑσπερίας,
τί λέγει κι' ὁ Γεννάδιός καὶ ὁ Σαλισθευρίας.

